

Provaznik Géza

álmainkat a takarító

*a szobában heten voltunk
mikor kialudtak a fények
szánkban cigaretták keserű íze
mikor kialudtak a fények
összeszorított fogak zenéje
mikor kialudtak a fények
elmúlt orgiák szilánkja
mikor kialudtak a fények
elmúlt mámorok hazugsága
mikor kialudtak a fények
jövendő fájdalmak az elmúltak helyett*

*mikor kialudtak a fények
álmaimban mellém feküdt a végtelen
álmaimban mellém feküdtél te is
álmaimban elindultunk a fények után
álmaimban elindultunk a holnap után
hogyan visszahozzuk hogy újra legyen
hogyan ne kelljen feküdni jéghidegen
egyszer majd deszkákba zártan*

*hogyan az ünnepi – ünnepkedőket
ünnepi díszmenet-vonaglásokat
ne takarhassák többé a drapériák
hogyan az elmaradt ünnepek díszbeöltözött jóhiszeműségének
egyszer már vége legyen
mert a zászlók nem akarnak lengeni többé
ráerőszakolt kezekben zsebkendő gyanánt*

*a szobában heten voltunk
négy szék egy asztal
s a szoba közepén heverő álmainkat
a takarító
diszkrétén elkerülte*

mese a testvérekéről akik megállították a napot

*fehérben nyárban fára másztak
fűzfából sípokat csináltak
s fűjták estelig*

*estére sötétre abbahagyták
s ágyukba bújva azt álmodták
holnap mindenki énekel*

*aztán holnap lett kinn felhő virágzott
kisházuk ruhájuk beázott elázott
s a sípokat elfújta a szél*

*fehérben nyárban fára másztak
fűzfából sípokat csináltak
s úgy fűjták most már reggelig
hogy a Nap ne tudjon többé lenyugodni*

metszet apámról

*támadták az évek
mint kések
szabdalták darabokra*

*rám hagyott arcát
vésték a földbe
nincs aki onnan kitörölje*